

Mefianika rimedo por bruŭkuraci la karnon. ~ajo. Memia rimedo por sama celo.

* **Kaŭzo.** 1 § Tio, pro kio io estas aŭ iĝas tia, kiel ĝi estas : la unua ~o (antaŭ kiu oni povas koncepti nenium alian); la efika ~o (la fenomeno necese antaŭa al alia); la celo ~o (la celo, kiun celas inteligenta ~o). 2 Tio, pro kio io okazas; kialo : ~o de milito, de malsano; ne esti ~o Z; ~e de tio Z (pro tiu ~o); la proceso al kiu liu ĉi bela loko donas la ~on Z; liam min malbeno ne mia ~a (kies ~o ne estas mi) subite min apartigis de la amatoj Z. 3 Tio, pro kio oni faras ian agon : mi havis multajn ~ojn, agante liel; havi plenan ~on por ...i Z; mi ekvidas nun la ~on de lia kolero; doni al iu ~on por plendi Z. Kp FONTO, RADIKO, ĈERMO, MOTIVO, PRAVIGO. ~i (tr). Esti la ~o de; estiĝi, okazigi : liu vorto ~is la malpacon; ~i doloron Z, laboron Z, bedaŭron al iu; liaj komplezaj servoj ~us multajn elspetojn; akcidento ~ita de aŭtomobilo. Kp ESTIGI, NASKI, KREI, KUNTRENI, VENIGI, ENPORTI, ALPORTI, SEKVI, REZULTATIGI, INSTIGI, VOKI, VEKI. ~eco §. Rilato inter la ~o k ĝia efiko : ~eco pri ~eco (laŭ kiu ĉio, kio ekzistas, havas ~on).

* **Kavo.** Malplenaĵo en solida materialo aŭ en organo : ~oj en lero, en arbo, en pano, en fromaĝo; peli pavon, fali ~on Z (malsukcesi); ~vojo (profunde fosita en lero); kot~ajo; rado~oj (faritaj de veturilaroj en ne pavimita vojo); ~ego en monto (Kp PROFUNDEGAJO, ARISMO); la ĉarmaj ~eloj de fraŭlinaj vangoj Z; kor~eloj (Kp KAMERO); okul~oj; internaj naz~aĵoj (Kp NAZTRUOJ); man~o Z. Kp FOŬAJO, TRANĈO, KAVERNO, TROGO. ~a. ~oforma aŭ enhavanta ~ojn : ~a vojo, relo, dento; ~aj okuloj, vangoj; ~eca (kaverna) voĉo. ~i (ntr). Esti ~a. ~igi Z. Igi ~a aŭ estiĝi ~ojn en : trinki el sia ~igita mano Z; pluvo ~igis la teron; ~igi vojon, pajlŝeton; ~ilaj trunkoj Z; (en)~iĝintaj vangoj, okuloj. Dis~ajo. Malregulforma natura ~ajo. Mal~a. Konvekso.

Kavalerio. Parto de armeo konsistanta el rajdsoldatoj.

* **Kavallro.** 1 En antikva Romo, civitano apartenanta al tiu el la tri klasoj, kiu

estis meza inter la pleba k la patricia. 2 En mezepoko, nobelo ricevinta la ~econ. Kp KAVALERIANO. 3 Tiu, kiu havas la malpli altan gradon de ordeno : ~o de la Honora Legio (Kp OFICIRO, KOMANDORO). 4 Unu el la ŝakfiguroj, prezentanta ĉevalon. ~eco. 1 Militista institucio, kun religia k heroa karaktero, starigita ĉe la feŭda nobelaro, k trudanta al siaj anoj mallimon antaŭ la danĝero, lojalecon, protektadon al malfortuloj k ĝentilecon al virinoj. 2 Eco, titolo de ~o. ~a. Propra aŭ rilata al ~o : ~a armilaro; ~aj poemoj. ~eca. Havanta la heroan karakteron de la mezepoko ~eco : ~eca konduto, sindonemo. ~ajo. 1 ~eca ago. 2 Z Ordeno.

Kavalkado Z. Pompa ceremonio aŭ plezura promenado de rajdantaro.

* **Kaverno.** 1 Natura profunda subtera kavo : la antaŭhistoriaj homoj loĝis en ~oj. Kp GROTO. 2 Malsaneca kavo en organo : ~oj de la pulmo ĉe tuberkulozo; ~o en arbo Z. ~a. 1 Prezentanta ~on : ~a arbo Z, ŝtonego, dento, putmo. 2 (Obtuze sonora kiel ~o : ~a blovo, stertoro, voĉo (Kp TOMBA, ĈERKA)).

* **Kaviaro.** Frandaĵo farita el salita sturĝa fraĵo.

* **Kazo.** 1 (G) Ĉiu el la diversaj formoj, kiujn en kelkaj lingvoj alprenas substantivo, pronomo aŭ adjektivo, laŭ ĝia gramatika rolo : en esp-o ~oj ekzistas nur du : nominativo k akuzativo Z (Kp DEKLINACIO). 2 Difinita aparta okazo : en tiu ~a mi prenas pluvombreton; la leĝo ne antaŭvidis tiun ~on.

* **Kazeo.** Densa solidiĝinta ne fermentinta parto de lakto, el kiu oni faras fromaĝon. ~igi. Solidiĝi, iĝi ~o. ~igaĵo. Fermento, ĝenerale ekstraktita el stonimako de junaj ankoraŭ laktonutritaj reinaĵuloj, kiu servas por ~igi lakton.

kazelo Z ☞. Albumina substanco de la lakto. Vd LEGUMINO.

Kazemato. Arkaja subtera ĉambro en citadelo aŭ fortikaĵo.

Kazerno. Konstruaĵo destinita por loĝi soldatojn.

Kazino. Konstruaĵo por publikaj kunvenoj k amuzaĵoj (dancoj, monludoj ke) precipe en kurac- aŭ banurboj.